

Reisverslag

Holland - Roemenië / SOVATA v.v. 2006.

Met de auto volgeladen met kleding, schoenen, laarzen, medicijnen, rugtassen, zeven naaimachines, zowel handbediening als elektrisch, en allerlei andere gebruiksartikelen op weg naar de bus vanuit Vlaardingen-Oost voor vertrek naar Roemenië. De auto is zo vol dat ik er zelf amper bij kan.

De reis van drie volle dagen verloopt goed en onderweg worden de plannen, wat te doen in Roemenië, wat verder uitgediept en op papier gezet. Die plannen blijken in werkelijkheid toch weer anders te lopen dan we willen.

De eerste dag in Sovata brengen Elly (mijn vriendin) en ik een bezoek aan de plaatselijke huisarts. Deze arts is meer een wijkarts. Hier komen vooral veel zigeuners die geen geld hebben om naar een ziekenhuis te gaan. Ook eten is voor deze mensen niet dagelijks aanwezig. Doordat eten een groot probleem is, zijn de geestestoestanden van deze mensen erg slecht en dat geeft ook lichamelijk veel problemen. Vitaminen is een heel goed hulpmiddel, maar niet betaalbaar en/of verkrijgbaar. Gelukkig hebben wij uit Holland een tas vol vitamines mee kunnen nemen. (nooit genoeg) Een gesprek met de wijkarts heeft ons duidelijk gemaakt dat er dringend behoefte is aan vitamines voor volwassenen en kinderen van 1 - 4 jaar. De kinderen die geboren worden krijgen, voorzover de moeder eet, moedermelk tot ongeveer 1 jaar, daarna moeten ze maar zien hoe ze aan eten komen. Vanaf hun 5e jaar gaan de kinderen naar school en na schooltijd worden de meeste kinderen opgevangen in crèches, opgericht door het kindertehuis, waar zij eten en een glas melk krijgen en geholpen worden met hun huiswerk. Die opvang wordt allemaal door vrijwilligers gedaan.

Dringende wensenlijst arts: Vitamines voor volwassenen (ca. 5 euro p.p. per maand)
Vitamines voor kinderen van 1 - 5 jaar (ca. 3.50 euro p.p. per mnd)
Sterilisatieapparaat voor medische apparatuur (ca. 1000 euro)

Voor de crèches hadden wij allerlei leuke dingen meegenomen zoals kleurboeken, kleurpotloden en viltstiften, ballonnen, vouwblaadjes, puzzels, balspelletjes, badminton- en tennisrackets, schriften en blocnotes. Hartstikke blij waren de begeleiders en natuurlijk ook de kinderen.

In dit gebouwtje (een oud schuurtje) zou nog een klein keukentje en verwarming moeten komen, zodat de kinderen in de winter het ook een beetje warm hebben.

crèche

afscheid van de kinderen

Overigens is het kindertehuis na 6 jaar al een eind op orde. Inmiddels zijn in het gebouw appartementen gemaakt waarin 15 - 20 kinderen wonen met hun begeleiders. In totaal wonen daar nu 100 kinderen. Het is de bedoeling op termijn 150 tot 200 kinderen een onderkomen te bezorgen. De appartementen zijn ingericht als een echt huis met huiskamer, keuken, slaapkamers en badkamer. Ook zijn er leuke speelruimten en studeerruimten in elk appartement gemaakt.

Dit huis en vele andere huizen in Roemenië zijn opgericht door paters. Tegenwoordig zijn er veel vrijwilligers, die na een gedegen opleiding, de begeleiding van de kinderen op zich nemen. De meeste kinderen hebben ouders en andere familie. Helaas kunnen deze ouders niet zelf voor de kinderen zorgen. In sommige gevallen worden zelfs de ouders voor kortere of langere tijd opgevangen om weer op krachten te komen.

Het is heel fijn en goed te zien dat er al veel plannen gerealiseerd zijn, mede dankzij de vele sponsors.

kindertehuis oude situatie

kindertehuis zoals het nu is

Begin 2006 is een gedeelte van de speeltuin gerealiseerd. Voor het komende jaar zou het fijn zijn om nog wat uitbreiding te realiseren. Gedacht wordt aan een buitenruimte met tafeltennis, voetbal, korf- en volleybal. Deze overdekte buitenruimte zou welkom zijn om bij heel warm of heel koud weer ook diverse activiteiten te kunnen doen zoals dammen, schaken, ganzenborden enz. Ook zouden de kinderen in groepen samen grotere spellen kunnen spelen.

Een groetentuin, kippen en kleine boerderijdieren zou ook een geweldige uitbreiding zijn. Natuurlijk kan niet alles in 1 jaar worden gerealiseerd, maar we kunnen het samen wel proberen.

geplaatste schommels en wippen, gerealiseerd uit de Roemenië-pot

Op de tweede dag gaan we op bezoek bij de familie van Elly, de familie Maria. Dit gezin bestaat uit moeder (Maria, 58 jaar), dochter (Piroska 32 jaar) en zoon (Albert 30 jaar). Beide kinderen zijn autistisch en hebben de nodige problemen. De vader is 3 jaar geleden overleden en voor de vrouw van het gezin betekent dat zes dagen per week op het land werken en wel alles met de hand. Er zijn geen handige werktuigen om het land te bewerken. Voor dit gezin hadden wij kleding, schoenen, koffie, vitaminen, wasmiddelen, chocolade en geld meegenomen. Iedere maand mag dit gezin met een pinpas 25,- euro opnemen. Dit is ongeveer 800.000,- lei (Roemeense valuta), net genoeg voor wat eten en een beetje broodnodige medicijnen voor de kinderen. De rekening is in Nederland geopend en wij kunnen dus goed de controle houden over hetgeen er opgenomen wordt.

In de loop van afgelopen 6 jaar heeft Maria een koe en een paard gekregen uit de spaarpot. Het paard is een werkpaard en kan de kar trekken terwijl de koe een soort pensioen voor het gezin is. Ook de zaden die wij ieder jaar meenemen "werpen hun vruchten af". Een volle moestuin is ieder jaar het resultaat en kunnen zij een deel van de teelt verkopen en een deel wekken voor de winter.

Maria

de binnenplaats met het werkpaard

's-Middags bezoeken wij een vrouw, die twee jaar geleden een prothese voor haar afgereden been heeft gekregen uit de spaarpot voor Roemenië. Dankzij het kunstbeen heeft zij haar baan weer terug en kan haar zoontje van 11 weer naar school; schooluniform, boekengeld, enz. Zij kan zich nu redelijk redden met haar salaris. Het is geen vetpot maar toch...

De derde dag gaan we naar één van de armste buurten van Sovata, "de vuilnisbelt". Ongelooflijk dat daar mensen wonen!! Zij wonen in hutjes of van bij elkaar geraapt plastic met stokken en latten aan elkaar gemaakt. Heel weinig van deze mensen hebben een stenen onderkomen. Als het al een stenen onderkomen is, dan lekt het aan alle kanten en vaak zitten er geen ramen in en als voordeur fungeert dan alleen een plank. Het inkomen van deze mensen bestaat voornamelijk uit het zoeken op de vuilnisbelt naar stukjes ijzer en plastic flessen. Deze worden dan voor een paar lei verkocht aan een soort handelaar.

deel vuilnisbelt en woonplaats Sovata

Op het moment dat zij ons aan zagen komen, renden zij op ons af. Gelukkig konden wij ook deze mensen weer blij maken met kleding, schoenen en laarzen, koffie, tandpasta en tandenborstels en paracetamol. Voor de kinderen hadden wij veel pluche beesten. Ze waren er zo blij mee, dat wij hen niet eens een tas konden geven om het in doen, zo strak werden de knuffels vastgehouden. Het is echt heel vernederend om te zien hoe deze mensen moeten leven!

kinderen krijgen de beren

uitdelen van o.a. kleding

Van één van onze sponsors en vriend Herman had ik voor vertrek een enorme hoeveelheid ballpoints, zonnebrillen en aanstekers gekregen. Een groot deel heb ik de vrouwen gegeven zodat zij die weer konden verkopen voor eten. Het is niet verstandig om geld aan de mannen te geven omdat die vaak aan de drank zijn en daardoor weer hun kinderen misbruiken en mishandelen; onvoorstelbaar maar waar.

We hebben met verdriet in ons hart afscheid genomen en beloofd volgend jaar met meer spulletjes te komen en vooral voedselpakketten om de winter zonder honger door te komen.

Aan het eind van de middag op bezoek geweest bij een oud echtpaar. Dit echtpaar krijgt al een paar jaar een voedselpakket voor de winterperiode. Dolgelukkig waren zij ons te zien. Zij wilden ons zo graag bedanken voor alle goeds. Voor hen ook wat warme kleding en schoenen. Het echtpaar ging helemaal uit hun dak.

voedselpakket voor het oude echtpaar

De vierde dag van deze reis zou werkelijk alle verschrikkingen overtreffen. In het gedeelte waar de zigeuners wonen komt eigenlijk nooit iemand anders. Toch hebben wij daar vorig jaar een stenen huisje kunnen laten bouwen van gebruikte stenen en andere gebruikte materialen. De kosten van dit huisje waren 2.000 euro en biedt woonruimte voor een gezin van 4 personen. De ouders en twee kindertjes.

zigeunerwoningen

de door ons gebouwde "nieuwe uitvoering"

Voorheen woonden deze mensen (overigens net als de rest van de zigeunergezinnen) in een vervallen houten krotje, dat aan alle kanten lekt en absoluut geen beschutting geeft tegen kou en regen. Ook hun schamele eigendommen worden regelmatig gestolen. De vloer van het huisje was nog niet voorzien van een betonnen vloer en in april konden wij ook dit uit de Roemenië-pot verwezenlijken.

deel van het gezin

"zonder woorden"

Op dit terrein wonen 60 geregistreerde gezinnen. Dat wil zeggen, gezinnen met een paspoort. Er is geen stromend water, geen elektriciteit en geen medische verzorging. De mensen lopen in gekregen kleding en houden dit net zo lang aan (ook 's-nachts) tot het verrot is en hopen dan weer op wat andere gebruikte kleding. Het ergste vond ik toch wel dat er dagen zijn dat er geen eten beschikbaar is en helemaal geen schoeisel aan de voeten hebben. Dus ook niet in de winter. Verschrikkelijk !!!

Gelukkig kan inmiddels een klein groepje zigeunerkinderen naar school en zijn er een paar elektriciteitspalen gemaakt zodat er 's-nachts wat verlichting is wat een beetje veiligheid biedt. Voor de kinderen hadden wij bakjes vruchtenyoghurt en een kist appels gekocht. Dit bleek een fantastische traktatie te zijn. Dit was iets wat zij nog nooit gegeten hadden.

Bij ons afscheid hebben wij ook hier weer een belofte gedaan:

deze winter voor iedereen een voedselpakket !!!!!

Kosten van één voedselpakket voor ca. 3 maanden, ca. 25 euro per gezin van 4 pers.

Kosten voor vitaminen voor 1 maand per persoon, 5,- euro

iets heel nieuws snoepen van yoghurt !!!

Op de vijfde en laatste dag het winkeltje bezocht en afspraken gemaakt voor de voedselpakketten en lijsten afgegeven wat de inhoud van zo'n voedselpakket moet zijn. Daarnaast de tolken en controleurs uitleg gegeven van alle zaken die onder controle moeten blijven.

Toen restte ons nog onze koffer in te pakken en ons klaar te maken voor de terugreis van weer 3 dagen. In de bus worden er weer volop plannen gesmeed voor het komende jaar en alle ervaringen worden nog eens grondig doorgenomen en besproken. Met een goed gevoel en de nodige beloftes hebben wij Sovata verlaten.

Met grote dank aan alle sponsors van kleding, schoeisel, speelgoed en financiële bijdragen. Ik hoop ook dit jaar weer op u te mogen rekenen, in welke vorm dan ook.

Met hartelijke groet,

Yvonne Willebrands-Bloem

FINANCIEEL VERSLAG

Ontvangen aan sponsorgelden t/m oktober 2006	2.255,- euro
--	--------------

Uitgaven in 2006:

Schommels en 2 wippen voor kindertehuis

Opknappen kapel in kindertehuis

Schoolboeken

Medicijnen en vitaminen

Speelmaterialen

2.000,- euro

Saldo

255,- euro

Op te brengen budget vóór november 2006:

60 voedselpakketten à 25,- euro

1.500,- euro

60 vitaminenpakketten à 5,- euro

300,- euro

Voor het voorjaar 2007 onder andere:

Uitbreiding kinderspeeltuin kindertehuis

Sterilisatieapparaat voor wijkarts

Vitaminenpakketten

Voedselpakketten

Schoolboeken kindertehuis

Groentezaden

Kleine boerderijdieren

Laarzen en schoenen voor kinderen

Leermaterialen voor scholen

Stenen kachel voor crèche

banknummer 97.72.08.478 t.n.v. Y. Bloem onder vermelding van Hulp aan Roemenië.